

STÁTNÍ KNIHOVNA ČSSR
UNIVERSITNÍ KNIHOVNA
SOUBORNÝ HUDEBNÍ KATALOG
PRAHA

**POKYNY
KE KATALOGIZACI
HUDEBNIN**

PRAHA 1966

Souborný hudební katalog je ve své koncepci proponován jako centrální soupis hudebnin a hudebních záznamů uložených na území ČSSR. Jeho cílem je systematicky a z potřebného množství hledisek evidenčně podchytit významné hudebniny a hudební archívni celky tak, aby bylo možné pohotově získávat potřebné informace dané shromážděným souborem katalogizačních lístků pro vědecké, kulturně historické, umělecko-reprodukční, ediční a studijní účely. V tomto smyslu je výběr hudebnin pro katalogizaci veden těmito kategoriemi důležitosti:

1. Autografy, autorizované příp. autorem korigované nebo doplnované opisy, tiskové korektury, předlohy k tisku, dále vzácné a unikátní opisy a tisky hudebních děl, soukromé tisky a konečně hudební materiály s důležitými poznámkami, případnými zásahy a korekturami jiných umělecko významných osobností. Všechny tyto hudebniny se katalogizují bez ohledu na dobu jejich vzniku, nebo na to, zda se vyskytují samostatně, či jsou součástí některého at archívniho nebo provenienčního celku.
2. Všechny rukopisné a tištěné hudebniny starší roku 1800.
3. Všechny rukopisné a tištěné hudebniny, jež jsou organickou součástí historických, kulturně, umělecko, společensky či jinak významných ucelených sbírek a fondů, jestliže tyto celky spadají svým vznikem a převážnou částí svých materiálů do doby před rokem 1900.
4. Všechny hudebniny uchovávané v ústředních hudebních archívech, knihovnách a muzeích v Praze, v Brně a v Bratislavě.

Konkrétní výběr hudebnin pro katalogizaci a jejich eventuální vylučování bude prováděno individuálně odpovědnými odbornými pracovníky tak, aby zejména u ucelených a organicky jednoznačných fondů byla plně zachována jejich organická kontinuita.

Tyto katalogizační pokyny jsou vzhledem k specifické praxi a požadavkům kladeným na budování Souborného hudebního katalogu určeny pracovníkům účastným na katalogizaci hudebnin pro SHK a nekladou si nároky na to aby byly považovány za katalogizační normu širšího dosahu.

SOUBORNÝ HUDEBNÍ KATALOG

Pokyny ke katalogizaci hudebnin

A. Všeobecné zásady

Katalogizace hudebnin pro Souborný hudební katalog se provádí na katalogizačních lístcích formátu A 5. Na každém lístku se při tom zachovává rámeček o šířce cca 20 mm. Textové údaje se píšou zásadně po jedné straně papíru, psacím strojem s velkými a čistými typy písmen, opatřeným černou, tzv. dokumentační páskou. Psací stroj musí být v dobrém technickém stavu, aby nenarušoval čitelnost a estetický vzhled katalogizačního lístku. Texty musí být psány bez překlepů, prepisů a nezřetelností. Eventuální opravy nesmějí narušit strukturu papíru natolik, aby prosvítal, nebo přelepením nabýval na nežádoucí síle. Notové, případně textové incipity (uváděné u vokálních skladeb pod notovými), stejně jako znaky na psacích strojích běžného typu vynechávané (např. různé typy závorek) se vypisují nebo doplňují zásadně perem a notovým, příp. černým dokumentačním inkoustem nebo zředěnou tuší. Texty a značky psané rukou musí být zřetelné, kaligrafické, textové incipity, pokud nejsou psány strojem přiměřeně velké a psané tiskacími písmeny. Notová osnova musí být přiměřeně dlouhá, může být linkována perem nebo tisknuta razítkem a černou razítkovou barvou a musí mít cca dvoumilimetrový rozestup linek. Jednotlivé záznamy musí být rozvrženy tak, aby byly přehledné, nerušily svým rozmístěním estetický vzhled katalogizačního lístku a formální uspořádání jednotlivých údajů. Všechny údaje pak musí být řazeny přesně na místa, odpovídající jednotlivým předepsaným kategoriím uvedených záznamů. Složitější nebo obsáhlejší údaje o jednotlivých hudebninách nebo skladbách, které se nevejdou na jediný lístek, mohou být rozvrženy na dva i více lístků formátu A 5, při čemž komplex údajů na dvou nebo skupině lístků bude vždy považován za jediný, ucelený katalogizační záznam. Každý neukončený lístek musí však na pokračování údajů upozornit v pravém rohu dole značkou ./. Každý druhý, třetí a další katalogizační lístek s pokračováním záznamů musí mít vedle předepsané značky uvedeno též své pořadové číslo: .//. 1, ./. 2, atd. Ukončený nebo poslední ze série lístků je pak na stejném místě označen jménem pracovníka, který lístek vyhotovil. Údaje na individuálních i skupinách lístků musí být roz-

vrženy do opticky snadno přehledných skupin. U záznamů původních textů a notových incipitů musí být důsledně zachováváno jejich původní znění včetně interpunkce, rozlišení velkých a malých písmen, pravopisu, chronografů atd. Grafická úprava původních textů ani druh písma však zachovávat být nemusí, rovněž členění jednotlivých řádků nemusí být naznačováno kolumnami. Na chyby v původních textech upozorňujeme výkřičníkem /!/ nebo poznámkou /sic!/, umístěnou hned za chybu do hranatých závorek. Na nečitelné nebo nerozluštitelné texty se upozorňuje poznámkou /nečit.!/ , umístěnou rovněž do hranatých závorek

B. Konkrétní zásady a schéma katalogizace

H e s l o

Heslo tvoří první řádek katalogizačního lístku. Píše se velkými písmeny a proloženě. Volí se podle druhu lístkové kartotéky, do níž má být příslušná kopie základního katalogizačního lístku zařazena. Vzhledem k tomu, že se hesla doplňují dodatečně až na kopie základního lístku, katalogizátor pro ně na základním lístku ponechává dostatek volného místa.

S i g n a t u r a

Signatura je nedílnou součástí každého lístku bez ohledu na to, zda lístek obsahuje samostatný a ucelený katalogizační záznam nebo jen jeho část. Píše se přibližně v poslední třetině prvního řádku (vpravo nahoře) a je složena z těchto údajů: místa a názvu instituce (majitele) nebo její vžitě zkratky, značky a inventárního, pořadového či lokačního čísla, pod kterými je katalogizovaná hudebnina uložena. Signatura se přejímá po dohodě se správcem sbírky a s jeho souhlasem. Musí vždy odpovídat skutečnému zařazení katalogizované hudebniny v příslušné sbírce a nesmí být nijak měněna, krácena nebo rozšiřována. Signatury a lokační čísla, která znamenala umístění hudebniny v některém dřívějším, zejména historicky významném souboru hudebnin, uvádíme v poznámkách. Při zpracovávání souborů hudebnin, ve kterých není některá hudebnina na místě, napíšeme její signaturu na samostatný katalogizační lístek s poznámkou stručně charakterizující důvod proč nebyla katalogizována (např.: hudebnina ztracena, nehudební publikace, torso atd.). Aby při katalogizaci hudebních sborníků, periodik apod. bylo možné rozlišit lístky rozepisující jednotlivá hudební díla od souborného záznamu, přidáváme na nich před signaturu slův-

ko "Ad"; např.: Ad: Praha UK 59 R 130.

Provenience

Se signaturou zpravidla souvisí údaj o provenienci katalogizovaného hudebního materiálu, který umísťujeme vpravo nahoře pod signaturu. Provenienční údaj uvádíme jednoznačným, stručným a jednotným způsobem, dohodnutým pro označení celého katalogizovaného souboru hudebnin nebo jeho části, jež spolutvoří soubor: Nové Dvory - Orám sv. Anny, Zlatá Koruna - Klášter, Praha - Křížovníci s červenou hvězdou, apod. Je-li na hudebnině uvedeno více provenienčních údajů nebo jmen majitelů, píšeme pod signaturu dohodnutý údaj odkazující na příslušnost katalogizovaného díla nebo materiálu k danému existujícímu fondu, ostatní pak citujeme v Poznámkách.

Author

Jméno autora hudby se uvádí po zřetelném odsazení na další řádek katalogizačního lístku. Zde je uvádíme v přesném lexikálním znění a v inverzním pořadí. Skladatelovo příjmení tedy napíšeme malými proloženými písmeny na prvním místě, za ním pak neproloženě a rovněž malými písmeny jeho vlastní jména ve sledu, ve kterém odpovídají údají v některém z následujících hudebních lexikonů: Československý hudební slovník, Riemannův Musiklexikon (12. vydání), Eitnerův Quellenlexikon a Musik in Geschichte und Gegenwart. Šlechtické predikáty, hodnosti, event. akademické tituly apod., pokud jsou důležitou součástí skladatelova jména a pomáhají určovat jeho osobnost, uvádíme až za jeho vlastní jména; např.:

K á a n Jindřich z Albestě

W e b e r Karl Maria von

L o u i s F e r d i n a n d Prinz von Preußen

Jména, která nejsou v uvedených slovnících podchycena a nenajdeme je ani v jiné odborné literatuře, píšeme v původním znění. Pouze u českých jmen je možné zjednodušit např. spřežkový pravopis (Hlaváček místo Hlawaczek) nebo zčeštit křestní jméno (Josef místo Giuseppe), jde-li o autora nesporně českého původu. Jestliže nejsou na katalogizované hudebnině uvedena křestní jména, doplňujeme je jen tehdy, je-li určení autora zcela spolehlivé. I v tomto případě však doplněná křestní jména píšeme zásadně do hranatých závorek:

T o m á š e k /Václav Jan/

V hranatých závorkách uvádíme i doplňky křestních jmen, naznačených pouze prvním písmenem, nebo zkratkou:

J i r o v e c V/ojtěch Matyáš/

B u r g h a u s e r Jar/mil/

Nezjistitelné křestní jméno, naznačené pouze zkratkou doplníme tečkami:

G a l l i A... F...

Není-li křestní jméno autora na hudebnině uvedeno ani není jinak zjištělné, ponecháváme ze příjmení volné místo pro jeho eventuální doplnění. Při katalogizaci anonymních děl ponecháváme nevyplněnou celou řádku určenou pro záznam jména autora hudby. Stejně tak ponecháváme prázdnou řádku na souborném katalogizačním lístku, obsahujícím katalogizační soupis skladeb různých autorů obsažených v jednom sborníku, hudebním periodiku apod. Jestliže se na vytvoření díla podílelo více skladatelů, píšeme další jména vedle jména hlavního skladatele stejným způsobem a oddělujeme je pomlčkou. Při rovnocenném partnerství všech skladatelů, uvádíme jejich jména v abecedním pořadí.

T i t u l n í t e x t

Titulní text se na katalogizační lístek zaznamenává po přiměřeném odstupu na další řádek pod jméno autora hudby. Jeho znění se obvykle přejímá z titulního listu, titulní strany nebo z vlastního titulu skladby (zejména při rozpise jednotlivých děl v hudebních sbornících). Další titulní texty píšeme zásadně v hustých řádcích. Jestliže je na hudebnině uvedeno znění titulního textu nebo titulních údajů samostatně na dvou nebo více místech (na obalech, jednotlivých hlasech, v tiráži, impressu apod.) různým způsobem, přejímá se pro katalogizační lístek to, které je nejobsažnější. Při přepise titulního textu na katalogizační lístek se respektuje jeho původní znění, původní pravopis, původní změny, doplňky, resp. přidružené údaje, tvořící úplný původní titulní text. Uvádí se zpravidla nezkrácený, jen u neúměrně dlouhých textů lze vynechat nevýznamné údaje jako např. honorární tituly v dedikacích pokud nenapomáhají datování, dedikační fráze apod. Vynechané části titulních textů se nahrazují tečkami (.....). Zkrácený text ovšem nesmí ztratit logický smysl a souhrnně informativní účel.

V přepisech titulních textů ponecháváme i jména autorů hudby, textu a všech dalších tvůrců, jsou-li uvedeni. Jejich jména a s nimi související texty ovšem přepisujeme v původním, tedy ne le-

řikálním znění. Pokud jsou titulní texty nebo jejich části psány švabachem, azbukou, cyrilicí, řeckým, hebrejským, příp. jiným písmem, přepisujeme je latinkou podle platných gramatických pravidel takového přepisu. Je-li to nutné, upozorníme na druh původního zápisu v hranatých závorkách přímo v textu nebo toto upozornění uvedeme v Poznámkách.

Jsou-li na titulním listu dva nebo více souběžných textů psaných v různých jazycích, přejímáme na katalogizační lístek hlavní text a informaci o dalších uvedeme v Poznámkách. Jestliže se však např. dva různojazyčné texty svými údaji doplňují, uvádíme oba.

V případě, že hudebnina nemá původní titulní text (ztracená obálka, poškozený materiál apod.), finguje jej katalogizátor sám a to tak, aby přesně vystihoval charakter a obsah katalogizovaného materiálu nebo skladby. Fingovaný titulní text se vkládá do hranatých závorek. Do hranatých závorek se vkládají i eventuální vlastní doplňky k původnímu titulnímu textu, je-li např. převzat z titulního prospektu, uvádějíciho celou serií děl, vydávaných v některé ediční řadě, jestliže není úplný, jednoznačný, nebo přesně neodpovídá charakteru katalogizovaného díla apod. Jsou-li doplňky nebo jiné zásahy do znění titulního textu závažnějšího rázu, odůvodňujeme je v Poznámkách.

Pokud již nejsou součástí vlastního titulního textu, doplňujeme jeho zápis na katalogizačním lístku v hranatých závorkách navíc těmito údaji: opusovým číslem skladby, číslem nebo značkou, pod kterou je katalogizovaná skladba uvedena v některém z autorských tematických katalogů (Köchel, Hoboken, Kinsky, Burghauser, Póttolka apod.) event. tóninou, není-li z nějakého důvodu uveden notový incipit.

B i b l i o g r a f i c k é ú d a j e

Další řádek je věnován charakteristice katalogizovaného materiálu a údajům o opisovači, příp. nakladatelským údajům.

Charakteristika materiálu

Katalogizovanou hudebninu nebo hudební materiál označujeme přesně podle jeho druhu zejména těmito údaji: Autograf, Manuskript (Ms), Faksimile, Ms-tisková předloha, Tisk, Tisk. korektura, Spartace, Litografie, Rozmnožený rukopis, Fotokopie, Mikrofilm, Microcard atd. Jednotlivé údaje uvádíme zpravidla nezkráceně.

Opisovač

Vedle charakteristiky materiálu uvádíme u rukopisů, spartací, vydavatelakých předloh a jejich event. fotoreprodukcí jméno autora daného rukopisu, případně jména všech opisovačů, kteří se podíleli na zhotovení katalogizovaného materiálu. Dvě a více jmen opisovačů uvádíme zpravidla v abecedním pořadí. Jestliže jméno opisovače nemůžeme spolehlivě přečíst nebo určit, píšeme je buď s otazníkem v hranatých závorkách, nebo při větší nepravděpodobnosti neuvádíme vůbec. V případě, že se na zhotovení rukopisaného materiálu podílelo více nejmenovaných opisovačů, uvádíme pouze počet rozdílných rukopisů zkratkou /2 DS/, /3 DS/ apod. v hranatých závorkách.

Nakladatelské údaje

U tištěných hudebnin citujeme místo jména opisovače nakladatelské údaje: místo vydání, jméno vydavatele, jméno nakladatele, jméno tiskaře nebo název firmy, číslo tiskové plotny, případně další přidružené údaje. Jednotlivé údaje, které nejsou na katalogizované hudebnině uvedeny, nahrazujeme zkratkami:

/s.l./ = sine loco

/s.n./ = sine nomine

/s.a./ = sine anno

/s.no./ = sine numero

Nakladatelské údaje citujeme pokud možno vždy v původním znění. Aby bylo číslo tiskové plotny odlišeno např. od letopočtu, uvádíme je nakladatelskou značkou nebo alespoň zkratkou "No."

Vročení

Vročení neboli letopočet vzniku katalogizované hudebniny (rukopisu či tisku) uvádíme hned za údaji o opisovačích nebo nakladateli. Letopočet uvádíme pokud možno co nejpřesnější podle příslušných údajů na hudebnině (data zápisu, provedení, chronogramy, cenové údaje apod.) nebo podle spolehlivého zjištění v literatuře, analogických materiálech, jiných pramenech apod. Lze-li stáří hudebniny odhadnout jen přibližně uvádíme přibližný letopočet s dodatkem "cca"; např.: cca 1788, cca 1810 apod. Hrubší odhad může být proveden na čtvrtstoletí, třetiny století a poloviny století takto:

stol. 16, 2/2 = druhá polovina 16. stol.

stol. 17, 3/3 = třetí třetina 17. stol.

stol. 18, 2/4 = druhá čtvrtina 18. stol.

Při znalosti horní nebo dolní hranice možnosti vzniku hudebniny můžeme vročení uvádět též takto: /ante 1789/, /post 1921/ atpod. Jestliže známe letopočty ohraničující dobu možnosti vzniku katalogizovaného hudebního záznamu uvedeme je slůvkem "inter"; např.: /inter 1792-1800/ U hudebnin obsahujících materiály z různých časových období uvádíme na místo vročení nejstarší letopočet a na materiály mladší upozorňujeme v Poznámkách. V Poznámkách upozorníme i na další údaje, zjištění a prameny těchto zjištění, týkajících se rubriky vročení.

Počet stran - listů

Na stejném řádku nebo na dalším, přibližně v polovině katalogizačního lístku uvádíme u stránkovaných hudebnin počet stran, u materiálů foliovaných nebo složených z volných listů, počet listů. Číslo určující počet stran doplňujeme písmenem "p.", číslo určující počet listů pak doplňujeme písmenem "f."; např.: 88 p., 24 f. apod. Je-li materiál nestránkován nebo nemá očíslované listy, spočítáme příp. očíslovujeme stránky nebo listy sami (po dohodě s archivářem) a příslušné číslo uvedeme na katalogizačním lístku v hranatých závorkách; např.: /72 f./ V případě, že je materiál stránkován či foliován v samostatných částech, svazcích apod., uvádíme daný počet svazků zkratkou "vol." a za ním příslušný počet stran nebo listů jak za sebou následují v katalogizovaném souboru; např.: 3 vol. - 72+84+29 p. nebo 2 vol. - 48+20 f. Je-li např. hlasový materiál chráněn samostatnou obálkou, která není současně hlasem, uvádíme počet listů obálky jako důležité upozornění pro manipulaci s hudebninou současně s počtem listů; např.: 43+2 f.

Rozměry

Na stejném řádku, na němž uvádíme počet stran, píšeme vpravo u kraje katalogizačního lístku též rozměry, kterými uzavíráme řadu bibliografických údajů o hudebnině. Poněvadž se skutečné rozměry uváděné u tištěných hudebnin pouze značkou formátu vzájemně značně liší, je nutné od těchto značek (2°, 4°, 8° atd.) upustit a rozměry uvádět jednotně v milimetrech jak u rukopisných tak i u tištěných hudebnin. Takto bude první číslo znamenat výšku daného formátu, druhé šířku. Obě čísla můžeme zaokrouhlit na 5 a 10 mm. U podélných formátů budeme vzhledem k nesteré praxi v ostatních institucích přidávat k daným číslům písmeno "q."; např.:

225 x 380 q.

H u d e b n í z n a k y

Druh materiálu

Údaje o druhu materiálu uvádíme po přiměřeném odstupu na dalším řádku a rozlišujeme je takto:

Partitura (Partit.) s italským a německým textem spod.

Klavírní partitura (Klav.partit.) s francouzským textem

Klavírní_výtah (Klav. výt.) s podloženým českým a německým
textem

Particello , Hlasy, Skizza, Fragment, Tabulatura, Úprava
atd.

Tyto údaje ještě zpravidla doplňujeme bližší charakteristikou; např.: fragment klav. skladby, loutnová tabulatura atpod.

Za označením druhu materiálu následuje výčet hlasů ve zkratkách a v pořadí předepsaném v přiloženém seznamu zkratk hudebních nástrojů. Při výčtu instrumentálního obsazení partitury však zpravidla respektujeme pořadí nástrojů a hlasů uvedené v katalogizované hudebnině. U hudebně dramatických děl píšeme ve výčtu hlasů i jména hlavních rolí, která uvádíme v závorkách vedle zkratky jednotlivých hlasů: S (Euridice), Bt (Dottore) aj. Hudební nástroje, jejichž zkratky nejsou v seznamu uvedeny, vypisujeme plným názvem.

Při výčtu hlasového materiálu používáme vedle zkratk arabaké i římské číslice. Arabaké číslice, které uvádíme před zkratkou příslušného nástroje, označují počet jednotlivých partů tohoto nástroje v hlasovém materiálu katalogizované hudebniny; např.: 2 Vla znamená dva violové party (jeden duplicitní). Římské číslice, které píšeme za zkratkou nástroje znamenají jeho funkční označení v katalogizované skladbě; např.: Vno II - druhé housle. Zkratka 3 Vlc + Vln znamená tři orchestrální party, na nichž je společně zaznamenán hlas violoncella i violona. Fg I+II představuje jeden part se společným zápisem prvního a druhého fagotu. Výčet chybějících hlasů a nesrovnalostí týkající se vokálního nebo instrumentálního obsazení skladby uvádíme podle potřeby v Poznámkách, výjimečně v hranatých závorkách přímo ve výčtu hlasů; např.:

Partit. (Vno I II, Vla I /II - part nedopsán/, Vlc, Cb)

Hlasy (Vno I II, Vla, 2 Fl, Fg, Cor I+II /torso/, Timp)

Notové incipity

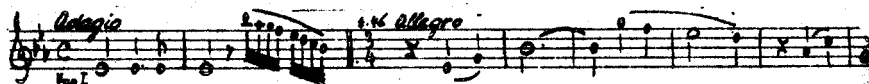
Notovým incipitem rozumíme u hudební skladby několik počátečních

taktů ucelené úvodní melodie některého vedoucího instrumentálního nebo vokálního hlasu. U cyklických skladeb je to úvodní melodie některé ze samostatných částí díla (věta, árie, baletní hudba apod.). Vedoucím hlasem bývá u klasických nebo romantických skladeb zpravidla hlas prvních houslí nebo sopránů. Incipity ostatních nástrojů nebo hlasů uvádíme na katalogizačním lístku pouze tehdy, mají-li housle nebo soprán pomlky, či jsou-li hudebně a melodicky zjevně podřízenými hlasy, nebo nepočítá-li s nimi skladba vůbec. V takových případech volíme k záznamu incipitu ten hlas, který zaujímá na začátku skladby výrazně vedoucí úlohu. Jen tehdy, kdy hlas houslí nebo sopránů zní na začátku skladby současně s jiným a sám je nevýrazný, uvádíme v incipitu melodický hlas většími notami a housle nebo soprán současně notami menšími:

Incipity píšeme o rozsahu tří až pěti taktů, které musí obsahovat vzhledem k převádění do číselného kódu a řazení do tématických katalogů celkem nejméně deset jednotlivých not. V opačném případě počet taktů zvyšujeme, dokud nedosáhneme určený počet not. Z hudebního hlediska musí incipit tvořit logický melodický celek a je-li spojen s textem, musí být brán ohled i na ucelenost textového incipitu. Hudební incipit saznamenáváme při katalogizaci každé samostatné hudební skladby bez ohledu na to tvoří-li obsah tištěné či jinak rozmnožené nebo rukopisné hudebniny, pokud není na konci tohoto oddílu stanoveno jinak. U cyklických hudebních skladeb píšeme notové incipity všech samostatných částí; např.: incipit každé věty u sonát, symfonií, suitových skladeb, incipit každé skladby u vícedílných hudebních děl (Schumannovy Dětské scény, Kreisleriana apod.), všech částí u mší, requiem, nešpor, litaní atd., lze-li tyto části považovat za ucelené a samostatné součásti katalogizovaného díla. Jejich incipity uvádíme v pořadí, ve kterém za sebou následují jednotlivé části nebo díly katalogizované skladby. U všech oper, oratorií, baletů, kantátsingspiellů apod. vzniklých před rokem 1800, u českých hudebně dramatických děl vzniklých před rokem 1850 píšeme incipity všech samostatných částí jako jsou árie, dueta, ensemblová čísla, baletní vložky apod., a to opět v pořadí, ve kterém jsou řazeny v katalogizovaném hudebním materiálu. Všechny takové incipity označu-

Jeme pořadovými čísly, znaky, tituly apod., převzatými z původního označení v katalogizované hudebnině tak, aby nám spolehlivě určovaly jak incipitovanou část tak i její zařazení v daném díle. U instrumentálních skladeb volíme pro katalogizaci jednoduchý incipit vedoucího melodického hlasu, psaný na jeden řádek notové osnovy. Je-li incipit skladby např. pro klávesový nástroj, harfu aj. rozložen na dva řádky notové osnovy a nelze ho dosti dobře zaznamenat na řádku jediném, používáme pro jeho zápis i zde dvojitě notové osnovy. Začíná-li instrumentální skladba nebo její samostatná část úvodem jiného charakteru než je dílo samotné (např. pomalé úvody u klasických symfonií), používáme k zachycení této skutečnosti tzv. dvojincipitů: na první polovinu notové osnovy zaznamenáme incipit úvodu (nejméně 10 not) a na další polovinu, oddělenou dvojjáčkou s číslem příslušného taktu, kterým začíná, incipit vlastní hudební skladby, rovněž o minimálním rozsahu deseti not:

Obdobně si počínáme i u vokálních skladeb, kdy na první polovině notové osnovy zaznamenáváme incipit instrumentálního úvodu, na druhé incipit vlastního nástupu vokálního hlasu, podložený příslušným textem. U jednotlivých operních a pod. čísel zaznamenáváme stejným způsobem incipity instrumentálních úvodů a vokálních částí s vynecháním recitativů. Recitativy podchycujeme pouze tehdy, jestliže jsou nedílnou součástí některého samostatného čísla, katalogizovaného hudebního díla. V tomto případě můžeme použít i trojincipitů.

Jestliže se nám dvoj- nebo trojincipity nevejdou na jediný řádek notové osnovy, pokračujeme na dalším řádku tak, aby bylo patrné, že jde o incipitový záznam jedné skladby nebo jedné samostatné části.

Incipity nepíšeme v těchto případech:

- a. jestliže pro identifikaci skladby stačí např. pouhý odkaz na číslo v některém z běžných, tématických, autorských katalogů (Köchel, Hoboken aj.)
- b. je-li skladba umělecky a kompozičně natolik nevýznamná, že u ní lze incipit postrádat; např.: běžné varhanní přede hry, mezihry, dohry a preludia ke kostelním písním, harmonizace ko-

stelních písní, doprovody liturgických zpěvů, drobné účelové komposice školní a studijní, vokální a instrumentální školy, technická cvičení, vokalisy, drobné skicy atd.

- c. při katalogizaci liturgických a kostelních zpěvníků a příruček, zpěvníků lidových písní, špalíček apod.
- d. u seriových skladeb zejména tanečního typu (12 Deutsche), složených z drobných skladbiček, u nichž lze předpokládat, že byly prováděny vcelku jako jediný taneční kousek, u variací atd. U těchto skladeb uvádíme na katalogizačním lístku pouze incipit první a poslední části nebo variace.

Při opise notových incipitů plně respektujeme původní zápis, vyjma ortografických nedopatření. Zkrácené zápisy not rozepisujeme; např.:

Původní zápisy v dnes již nepoužívaných klíčích, zejména u vokálních hlasů, přepisujeme do dnešní notace, tj. zápisy vokálních hlasů původně psaných v sopránovém, altovém nebo tenorovém klíči přepisujeme do klíče houslového, vyjimečně do basového. Při těchto prepisech zásadně uvádíme před houslový (event. basový) klíč původní sopránový, altový nebo tenorový, ze kterého byl incipit transkribován. Původní klíč při tom vkládáme do kulatých závorek:

U violoncell, viol a dalších hudebních nástrojů, které běžně užívají altový a tenorový klíč, ponecháváme incipity v původní notaci. Obdobně respektujeme i basový klíč u všech nástrojů a hlasů, pro které je tento způsob notového záznamu charakteristický. Incipity u nástrojů s jiným laděním než C (lesní rohy, klarinety, trumpety aj.) netransponujeme a držíme se původního zápisu. U zkratky příslušného nástroje, kterou uvádíme na začátku každého incipitu však musíme zaznamenat i jeho ladění; např.: Cor I in Dis, Clt in B apod. Každý incipit nakonec doplníme všemi údaji, kterými se specifikuje jeho identita a zařazení v incipitovém katalogu a rejstřících. Jsou to: označení věty nebo části zejména u cyklických děl (I. Allegro, IV. Finale. Vivace ma n. troppo apod.) a jejich tempový údaj, který uvádíme nad začátkem každého samostatného incipitu, dále zkratka nástroje nebo hlasu, ze kterého je incipit převzat a která se uvádí těsně pod začátkem každého jednotlivého incipitu. U dvoj- nebo trojincipitů píšeme na-

víc i číslo taktu, ve kterém druhý nebo třetí incipit začíná. To-
to číslo píšeme nad začátkem prvního taktu návazných incipitů a
uvádíme zkratkou "t."

Textové incipity

Textové incipity se u vokálních skladeb vypisují čitelně a v pl-
ném znění pod notovou osnovou. Jednotlivé slabiky se uvádějí pře-
sně pod dané noty hudebního incipitu. Textové incipity můžeme psát
buď psacím strojem nebo tiskacími písmeny. Při jejich zápisu se
v zásadě rovněž respektuje jejich původní znění a pravopis. Dvoj-
a vícejazyčné textové incipity uvádíme pod notový ve všech zněních.
Můžeme zde respektovat i původní druh písma (vyjma švabachu), ov-
šem pokud jde o písmo obecněji neznámé (např. hebrejské), je nut-
né uvést pod původní záznam v hranatých závorkách i jeho přepis
v písmu latinakém. Nečitelné neznámé texty nebo jejich části se
nepřepisují a upozorňuje se na ně poznámkou /text nečitelný!/
nebo /nečit./ buď pod notovou osnovou místo textu, nebo v tex-
tu incipitu a nebo podrobněji v rubrice Poznámky. Nečitelné ne-
bo chybně psané známé textové incipity (zejména liturgické), se
přepisují ve správném znění a jen na závažné nedostatky původní-
ho zápisu se upozorňuje v Poznámkách.

Poznámky

Údaje poznámkového charakteru umísťujeme na katalogizačním lístku
pod notovými příp. textovými incipity. Kvůli přehlednosti katalo-
gizačního záznamu i zde ponecháváme mezi incipity a poznámkami
dostatečnou mezeru.

Na prvních řádcích oddílu Poznámek vypisujeme jména dalších auto-
rů, kteří se podíleli na vytvoření katalogizované hudebniny nebo
díla. Jmenujeme je v tomto pořadí:

Upravovatel hudby příp. aranžér

Autor textu

Autor libreta

Autor námětu (argomenta)

Upravovatel textu

Překladař

Vydavatel (editor)

Revident

Poněvadž se jména všech těchto autorů vyskytují u většiny běžných
hudebnin jen zřídka, píšeme před jejich jména pro vzájemné rozli-

šení i jejich příslušné označení; např.: Text: Johann Wolfgang von GOETHE, Libreto: Carlo GOLDONI, Český překlad: Pavel LUDIKAR, Vydal a revidoval: Karel ŠOLC atpod.

Jména těchto autorů píšeme v běžném pořadí, s příjmením na posledním místě, psaným neproloženě a velkými písmeny. Tato jména zde uvádíme v jednotném lexikálním pravopise a znění, bez ohledu na jejich zápis v katalogizovaném materiálu nebo znění, které jsme respektovali při přepise titulního textu. Původní znění uvádíme jen tehdy, je-li jméno takového autora v základní slovníkové literatuře nezjistitelné. V dalších možných eventualitách při psaní jmen se přikláníme především k zásadám stanoveným v odstavci Autor hudby.

Druhou část poznámek můžeme věnovat konkordancím, srovnávacím údajům, odkazům na literatura a event. dílčí prameny, upozorněním na rozdílnosti v různých zápisech, zjištěným souvislostem a skutečnostem týkajícím se katalogizovaného díla. Katalogizátor tyto údaje uvádí jen má-li po ruce spolehlivá fakta, zejména původní zjištění získaná při katalogizaci souboru, pozůstatosti nebo fondu, jehož součástí je katalogizovaná hudebnina.

Nakonec se v poznámkách doplňují standartní údaje uváděné na katalogizačních lístcích. Citujeme zde zejména různé důležité zápisy a záznamy napsané na katalogizované hudebnině, upozorňujeme na nesrovnalosti, grafické zvláštnosti, výzdobu hudebniny, na přípisy autorů, opisovačů, majitelů hudebnin, hudebníků apod., na korektury nebo úpravy notových a textových zápisů, na data provedení děl a vůbec na důležité zvláštnosti katalogizovaného díla nebo jeho záznamu. V poznámkách můžeme rovněž dokumentovat údaje zjištěné mimo katalogizovanou hudebninu; např.: dataci, autorství apod. Data a citace uvádíme v poznámkách zpravidla nezkrácené, pouze je-li na hudebnině zaznamenáno větší množství dat provedení, citujeme první a poslední s poznámkou, že jde o data omezující daný časový úsek, v němž je zachyceno už tít hudebniny k reprodukčním účelům.

C. Katalogizace hudebních sbírek a sborníků

I. Série nebo cyklus samostatných skladeb jednoho autora hudby

Sérii nebo cyklus samostatných skladeb stejné formy (např.: 3

sonáty pro klavír, 2 symfonie, 4 mše, 6 smyčcových kvartet, písňový cyklus apod.), vydaných nebo zapsaných pod jménem jediného autora hudby, pod jednotným titulem a se všemi dalšími znaky a bibliografickými údaji společnými (stejný nakladatel nebo opisovač, datum vydání a číslo tisku, obsazení atd.), katalogizujeme tak, že popisujeme hudebninu jako celek na jediném hlavním katalogizačním lístku. Na tomto lístku po uvedení všech příslušných údajů vztahujících se k hudebnině jako celku (včetně lexikálního tvaru jména autora hudby a titulního textu celé hudebniny, jež v případě potřeby fingujeme), následuje (před event. Poznámkami) úplný rozpis obsahu hudebniny, tj. jednotlivých skladeb v pořadí, jak za sebou následují v katalogizované hudebnině. Pro každou skladbu v něm uvádíme zvlášť titulní text (je-li třeba i fingovaný) spolu se všemi předepsanými incipity; např.:

Zwei Sonaten für das Piano-Forte von J. L. Dussek

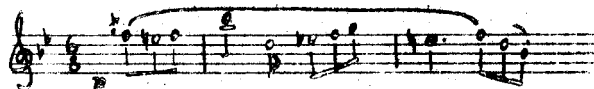
....

Sonata Ima /Op. 9. No. 1./

Allegro non tanto

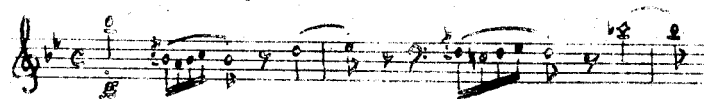

Rondo. Allegretto grazioso

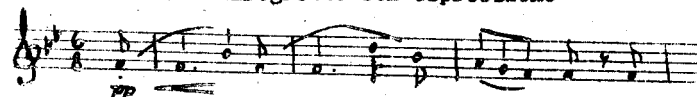

Sonata II da Op. 23

Allegro con spirito

Pastorale. Allegretto con espressione

Po zhotovení souhrnného katalogizačního lístku s popisem celé hudebniny, vypracujeme potřebný počet samostatných rozpisových (event. odkazových) katalogizačních lístků jednotlivých skladeb obsažených v hudebnině. Schéma údajů na těchto lístcích je stejné jako při katalogizaci hudebnin s jednotlivou skladbou. Rozdíl je pouze v tom, že neuvádíme počet stran či listů a jejich rozměry, zato však v závěrečném odkaze poukazujeme na příslušný souhrnný lístek stručnou citací společného titulního textu a údajem o stránkách (lístech) nebo pořadí, ve kterém je daná skladba v hudebnině obsažena; např.:

Viz: Vincenc MAŠEK, Sophiens Albrecht Gedichte... str. 5-7.

Na skutečnost, že jde o rozpisový lístek upozorňuje navíc předložka "Ad:" umístěná před signaturou katalogizované hudebniny (v pravém horním rohu katalog. lístku).

II. Sborníky skladeb jediného autora hudby

Sborníky různorodých skladeb jediného autora hudby katalogizujeme také nejprve na souborný katalogizační lístek, který se uspořádáním údajů neliší od předepsaného schématu, jen navíc opět obsahuje pod společným titulním textem úplný výčet a incipity skladeb obsažených v katalogizované hudebnině. Je-li sborník bez souhrnného titulního označení, pak titulní text opět podle uvedených zásad (str. 5) fingujeme a vkládáme do hranatých závorek. Výčet titulů obsažených ve sborníku a vztahujících se k jednotlivým skladbám píšeme v pořadí, ve kterém za sebou následují v katalogizované hudebnině, a doplňujeme je ihned výstižnou charakteristikou nebo příslušnými údaji, podle kterých je možné jednotlivé skladby spolehlivě identifikovat, (pořadové číslo, strana nebo folio, odkaz na přísl. tematický katalog, opusové číslo atpod.), včetně kompletního souboru incipitů (notových i textových). Názvy jednotlivých skladeb citujeme v původním znění popř. zkráceně nebo s doloženými doplňky tak, aby ve svém souhrnu poskytovaly celkovou představu o charakteru a obsahu celého sborníku. Je-li spolehlivě zjištěno jméno autora textu a případné další údaje nezbytné k získání informace o jednotlivých skladbách či celého sborníku, připisujeme je podle charakteru buď k jednotlivým názvům nebo na místa určená daným schématem. Ostatní předepsané údaje a poznámky týkající se příslušného sborníku jako celku, opět uvádíme tak, aby jejich umístění odpovídalo předepsanému schématu.

Po vyhotovení souhrnného katalogizačního lístku vypracujeme potřebný počet rozpisových katalogizačních lístků s údaji o jednotlivých skladbách obsažených ve sborníku. Komplexní katalogizační záznamy jednotlivých skladeb zpracováváme na těchto lístcích podle zásad uvedených v odstavci I. (str. 15.)

III. Sborníky skladeb různých autorů hudby

Sborníky různých skladeb bez ohledu na formu, obsah a rozsah, na jméno skladatele a na to, zda sborník tvoří jeden nebo více svazků, katalogizujeme opět nejdříve jako celek na souhrnný katalogizační lístek. Na tomto lístku ovšem nevyplňujeme místo určené pro záznam jména autora hudby. V dalším postupujeme obdobně jako u sborníků skladeb jediného skladatele. Představují-li katalogizovaný sborník např. náhodně svázané hudebniny různého charakteru (rukopisy i tisky, příp. tisky různých nakladatelů a různá samostatná vydání), různého data vzniku apod., uvádíme tyto skutečnosti ihned v titulním textu, který musíme většinou fingovat. Může se tak stát ovšem i formou doplňků k původnímu souhrnnému titulnímu textu. Podrobněji uvádíme tyto skutečnosti při obsahovém výčtu jednotlivých skladeb, kde poznamenáváme navíc druh zápisu, jména jednotlivých opisovačů, názvy nakladatelství, rozsah a obsah jednotlivých, původně samostatně koncipovaných částí (sešitů) apod. Další závažná upozornění a celkovou charakteristiku sborníku můžeme ještě uvést v Poznámkách. Obsah katalogizovaného sborníku pak opět rozepisujeme na jednotlivé katalogizační lístky se záznamem jednotlivých děl podle zásad uvedených sub I. Částečnou výjimku tvoří původně samostatně vydané, sepsané či koncipované ucelené sbírky (sešity) přívazkového charakteru, tvořící součást katalogizovaného a ve své podstatě nesourodého sborníku. Tyto zpracováváme navíc na rozpisových katalogizačních lístcích i jako samostatné celky podle zásad stanovených výše. Tyto lístky pak obdobně doplňujeme předložkou "Ad:" před signaturou a odkazem na titul sborníku, jehož jsou součástí. Rozpisové katalogizační lístky s jednotlivými skladbami z takových sbírek (samostatných sérií) pak budou v odkaze citovat dva titulní texty: text vlastní sbírky i souhrnný titulní text celého komplexu takových sbírek, svázaných nebo uložených pod jednou signaturou; např.:

Viz: VI. neue Gesaenge mit Begleitung des Piano=Forde von

J.A.Wittassek... str. 4-5, in /Konvolut rŕasných praŕských huĎebnĭch tisků z l. pol. 19. stol./sv. II, seš. 4.

IV. Sešitovĕ sbornĭky a huĎebnĭ periodika

Sbornĭky v sešitovĕch vydĕnĭch a huĎebnĭ periodika katalogizujeme za pŕedpokladu, Œe jsou vĭce-mĕnĕ kompletnĭ, obdobnĕm způsobem jako pŕedchĕzejĭcĭ sbornĭky. Katalogizaĭnĭ údaje tedy zpracujeme nejprve na souhrnnĕm katalogizaĭnĭm lĭstku, na nĕmŕ opĕt nevyplňujeme mĭsto urĕenĕ pro jmĕno huĎebnĭho skladatele a kde jako souhrnnĕj tĭtulnĭ text uvĕdĭme jen nĕzev pŕĭsluĕnĕ sbĭrky nebo periodika:

EUTERPE. Ausgewĕhlte Stůcke fůr das Piano-Forte...

Vĕčet jednotlivĕch skladeb i s jejich autory a doplňujĭcĭm ũdaji vypĭšeme na souhrnnĕm katalogizaĭnĭm lĭstku pŕedepsanĕm způsobem a jednotlivĕ dĭla opĕt katalogizujeme na rozpisovĕch lĭstcĭch shora popsanĕm způsobem. Jednotlivĕ ĭsĭla nekompletnĭch periodickĕch sbornĭků katalogizujeme jako samostatnĕ dĭla, obsahujĭ-li vĭce skladeb jako sbĭrku. Citacĭ plnĕho tĭtulu sbĭrky nebo periodika vřak sĕsadnĕ upozorňujeme, Œe katalogizovanĕ skladba nebo sešit je jeho souĭstĭ:

Viz: Mladĕj ĕeskĕj pianista. Sbĭrka velmi snadnĕch skladeb pro piano na dvĕ ruce seš. 28, ĭ. 5, str. 3-4. V Praze, Nakladatel Fr. A. Urbĕnek /U 1282/

Existuje-li na nĕkterĕm z dochovanĕch sešitů katalogizovanĕ torznĭ sbĭrky, edice ĭi periodika, nakladatelskĕj seznam skladeb, kterĕ v nĭ byly vydĕny, opĭšeme je, a upravĭme jako souhrnnĕj katalogizaĭnĭ lĭstek zejmĕna tehdy, jestliŒe jde o sbĭrku nebo periodikum mĕnĕ znĕmĕ, u kterĕho nelze pŕedpoklĕdat, Œe bude jako komplet zpracovanĕ v jinĕm archĭvu nebo fondu.

V. Různĕ huĎebnĭny evidovanĕ pod jednĕm evidenĕnĭm ĭĭslem nebo signaturou

HuĎebnĭny různĕho charakteru pŕĭp. různĕch autorů, kterĕ jsou ve zpracovĕvanĕm celku uloŕeny bez vĕrnĕho zdůvodnĕnĭ pod jednou signaturou, katalogizujeme po dohodĕ se sprĕvcem fondu buĕ jako sbornĭk nebo jako samostatnĕ huĎebnĭny. Je-li to v druhĕm pŕĭpadĕ moŕnĕ a usnadnĭ-li se tĭm badateli i archĭvĕři orientace, uvĕdĭme na vřech samostatnĕch katalogizaĭnĭch lĭstcĭch stej-

nou signaturu, kterou pro rozlišení jednotlivých hudebnin lomíme buď písmeny nebo římskými či arabskými číslicemi. Způsob lomění signatur volíme vždy po dohodě s archivářem a po uvážení, zda neznepřehlední signaturu.

Přílohy

SEZNAM ZKRATEK**Vokální hlasy**

V	vox, voce - neurčený hlas
V inf	dětský hlas
V alto	vyšší hlas
V med	střední hlas
V basso	nižší hlas
C	canto, cantus
dC	discantus
Fs	falset
S	soprán
mS	mezzosoprán
A	alt
cA	kontraalt
T	tenor
Bt	baryton
BBt	basbaryton
B	bas
col	koloraturní
dram	dramatický
conc	koncertantní
dc	demi-character
lg	légér
lyr	lyrický
obl	obligátní
rip	ripieno
solo	sólový
CATB	smíšený sbor
CATB I, CATB II	první a druhý smíšený sbor

Instrumentální hlasy

Vno	housle
Vla	viola
Vla d'Alto	altová viola

II

Vla d'Amore	milostná viola
Vla da Gamba	atd.: druhová určení viol se vypisují
Vlc	violoncello
Vlne	Violone, violono
Cb	kontrabas
Bs	basso
Fl picc	píkola
Fl	flétna
Fl à bec	zobcová flétna
Chal	šalmaj
Ob	hoboj
Cor ingl	anglický roh
Cor di bassetto	basetový roh
Cl	klarinet
ACl	altový klarinet
BCl	basový klarinet
Sax	saxofon
SSax	sopránový saxofon
ASax	altový saxofon
TSax	tenorový saxofon
Fg	fagot
cFg	kontrafagot
Cnto	cornetto - cink
Cor	lesní roh
Clno	klarína
Flicor	křídlovka
Tr	tromba, trumpeta
Cort	kornet
SCort	sopránový kornet
ACort	altový kornet
TCort	tenorový kornet
Euph	eufonium
Oph	ofikleida
Trbn	trombon
ATrbn	altový trombon
TTrbn	tenorový trombon
BTrbn	basový trombon
Pos	pozoun
Tba	tuba
BTba	basová tuba

III

Mand	mandolina
Guit	kytara
Lto	loutna
Cit	citera
Arpa	harfa
Xyl	xylofon
Cst	celesta
Vph	vibrafon
Cpte	zvonková hra
Camp	svony
Trg	triangl
Tamb picc	malý bubínek
Tamb	tamburina
GrCs	velký buben
Timp	tympány
Pfte	klavír
Cemb	cembalo
Clcord	klavichord
Org	varhany, organo
Acc	akordeon
Harm	harmonium

Všeobecné zkratky užívané v původních textech nebo poznámkách

à	po
à cap.	à capella
acc.	accompagnamento, accompagnato
act	dějství
ad lib.	ad libitum
anon.	anonym, anonymní
ante	před
archi	smyčce
arr,	úprava, upravovatel
aut.	ator, autorský
aut.rev.	autorem revidováno
BC	basso continuo
bibl.	knihovna

bibliogr.	bibliografie, bibliografický
biogr.	biografie, biografický
cca	asi, kolem
CF	cantus firmus
círk.	církevní
cit.	citováno, citace
Cod.	kodex
conc.	concerto, concertante
coro	sbor
coro m.	mužský sbor
coro f.	ženský sbor
coro ms.	smíšený sbor
cplt.	kompletní
cykl.	cyklus, cyklický
č.	číslo
čes.	český
čsp.	časopis
dat.	datum, datace
ded.	dedikace, věnováno
def.	defektní, poškozeno
detto	totéž
dir.	dirigent, dirigoval
divers	různý
DTB	Denkmäler der Tonkunst - Bayern
DTÖ	Denkmäler der Tonkunst - Österreich
ed., edd.	editor, edidit, ediderunt
ed.crit.	kritické vydání
ed.č.	ediční číslo
enc.	encyklopedie, encyklopedicky
err.	omyl, mylně
etc.	et cetera
etn.	etnický, etnografie
f., fol.	folio, list
fol.exc.	jednotlivé, z rukopisu vyňaté listy
folk.	folkloristika, folklorní
fraga.	zlomek (rukopisu)
franc.	francouzský
GB	generálbas
greg.	gregoriánský
hist.	historický
hl.	hlasy

Hoboken	Anthony van Hoboken, Jos. Haydn - Thematisch-bibliographisches Werkver- zeichnis
choreogr.	choreografie, choreograf
ibid.	tamtéž
i.e.	id est
ign.	ignotus
ilustr.	ilustrace, ilustrováno
in	v
ined.	nevydáno
infin.	neukončeno
instr.	instrumentální
inter	v době mezi
intr.	introitus
introd.	introdukce, úvod
ital.	italský
kat.	katalog
katol.	katolický
klav.	klavírní
Klav.partit.	klavírní partitura
Klav.výt.	klavírní výtah
komp.	komponováno
kons.	konzervatoř
K.V.	L. Ritter von Köchel, Chronologisch- thematisches Verzeichniss sämtlicher Werken von W. A. Mozart
lat.	latinský
l.c.	loco citato
lex.	lexikon, lexikálně
lit.	literatura
liturg.	liturgický
m.	manus, ruka
MAB	Musica antiqua bohemica
MBA	Musica bohemica antiqua (gramof. edice)
MGG	Die Musik in Geschichte und Gegenwart
m.p.	manu propria, vlastní rukou
Ms	manuskript, rukopis
N.B.	nota bene
n.rep.	nový nález
nakl.	nakladatel, nakladatelství
nar.	narozen, narození

nečit.	nečitelné
něm.	německý
no.	číslo
OA	okresní archiv
obl.	obligato, obligatní
obvers	líc, přední strana
offert.	offertorium
op.	opus
op.posth.	opus posthumum
orch.	orchestr, orchestrální
orig.	poslední znění vyšlé z ruky autorovy
ouvert.	ouvertura
p.	pagina, strana
P.	Pater
partit.	partitura
ped.	pedál
perf.	perfectum, dokončeno
period.	periodikum, časopis
portr.	portrét
post	po
pozn.	poznámka
praes.	praesens
předml.	předmluva
proven.	provenience
proved.	provedeno
přeprac.	přepracováno
priv.	soukromý, soukromě
pseud.	pseudonym, pseudonymní
r. (2r., 4r.)	ruka (dvouruční, čtyřruční)
red.	redigoval, redaktor
reed.	reedice
relig.	náboženský
rev.	revize, revidováno, revident
rip.	ripieno
RISM	Répertoire internationale des sources musicales
roč.	ročník
řím.kat.	římsko-katolický
s.	sine
s.a.	sine anno, bez udání letopočtu
s.d.	sine dato, bez udání data

VII

s.l.	sine loco, bez udání místa vydání
s.no.	sine numero, bez udání čísla tiskové plotny (nákladu)
s.n.	sine nomine, bez udání jména nebo nakladatelaké firmy
s.v.	sub verbum
sec.	podle
sep.	separát
seq.	a následující
SHV	Státní hudební vydavatelství
sign.	signatura
sinf.	sinfonia
Sig.	Signore
smč.	smyčcový
SNKLEU	Státní nakladatelství krásné literatury, hudby a umění
srovn.	srovnej
StA	Státní archiv
stol.	století
str.	strana
stř.	střed
sub	pod (číslem)
symf.	symfonický
t.	takt
tab.	tabulky, obrazové přílohy
tit.	titulní
trag.	tragický
transc.	transkripce, transkribováno
transl.	překlad
translit.	transliterace
transp.	transponováno
tresor	uloženo v tresoru
typ.	tiskem
univ.	universita, universitní
v.ib.	viz tam
v.infra	viz dole
v.supra	viz nahoře
v.t.	viz též
vag.	vagans
versio I, II atd,	znění I, II atd.
vl.nákl.	vlastním nákladem

VIII

voc.	vokální
vol.	volumen, svazek
zp.	zpěv
zp.hl.	zpěvní hlasy
DS	deskribent, opisovač
Měst.A.	městský archiv
prac.	pracoviště
./.	pokračování na dalším listku
././ 1, 2,	první, druhé ad. pokračování katalo- gizačního záznamu
/ /	hranaté závorky pro vlastní doplňky, poznámky apod. v původním textu
!/, /sic!/ /?/	upozornění na omyl, chybu nebo nedo- patření v původním textu
....	upozornění, že je možná i jiná eventua- lita přepisu, čtení nebo výkladu dané- ho údaje. vynecháno

Zkratky v notových incipitech

Ado	adagio
Adtto	adagietto
Affet.	affettuoso
Agit.	agitato
Allarg.	allargando
Allo	allegro
Allto	allegretto
Andte	andante
Andtino	andantino
c.sord.	con sordino
Cant.	cantabile
Espr.	espressivo
Largt o	larghetto
Maest.	maestoso
Magg.	maggiore
Marc.	marcato

IX

Min.	minore
Mist.	misterioso
Modto	moderato
Pizz.	pizzicato
Rall.	rallentando
Recit.	recitativo
Relig.	religioso
rinf.	rinforzando
Risol.	risoluto
rit.	ritenuto
ritard.	ritardando
Sempl.	semplice
sf	sforzando, sforzato
sim.	simile
Smorz.	smorzato
Spirit.	spiritoso
stacc.	staccato
string.	stringendo
ten.	tenuto
tr	trillo
Tranq.	tranquillo
Tratt.	trattenuto
Vivmo	vivacissimo, vivissimo

St.A.-prac. Č. Krumlov, Sign. No 131 K 9
Č. Krumlov (Schwarzenberg, C.D'Oetting)

I s o u a r d N i c o l ò

Quartetto /: Wenn uns die Kunst:/ aus der beliebten Oper Joconde von
N. Isouard

Tisk: Wien, im Verlage der k.k. pr. chemy Druckerey am Graben N 612
/s.a., s.no./

24 p. + 51 f.

245 x 315 q.

Klav. výt. (C /Lucas/, C /Joconde/, T /Joconde/, B /Roberto/, Pfte)
3 particella (2 C, T)

The image shows a musical score for the beginning of the piece. It consists of two staves. The upper staff is for the Violin (Vcl) and is marked 'Andantino' and '2'. The lower staff is for the Piano (Pfte) and is marked 'Pfte'. The music is in 2/4 time. The lyrics 'Wenn uns die Kunst der Schö-nen, mit Er-hö- rung mit krönen' are written below the piano staff. The tempo 'g.t Joconde' is written above the violin staff.

Text: Charles Guillaume ÉTIENNE, němec. překlad: Joseph von SEYFRIED.
3 sv. particeľ jsou rozpisem klav. výtahu, opisovač neuveden. Parti-
cello pro B /Roberto/ chybí.

/Beran/

Sta-prec. Č. Krumlov, Sign. No. 140 K 9
Č. Krumlov (Schwarzenberg, C. Setting)

S u s a n Thaddä

Recitativo con Coro zur Feÿer des Hervorganges Ihre Königlichlichen Hoheit des Kronprinzessin von Bayern von P. Alois Weisenbach. In Musik gesetzt von Thadeus Susan.

Ms.: "Aloisius Körber, Lehrer in Kr/umau." /18237/
43+2 f. 235 x 325 q.

Partit. (Vno I II, Vla, Fl I+II, Cl I+II in A, Fg I+II, Cor in D I+II, Tr I+II in D, Timp.D+A, T solo, CATB, Vlc+Vlne)

Hlasy (ATrbn+Trbn+BTrbn /-přívazek na konci partitury/)

Feierlich

Voce I. C. Sie könt! Sie könt! O gräs- - set Sie

Text: P. Alois WEISENBACH.

Nevázáno. Listy partit. volně vloženy do polotuhé modré obálky s cit. tit. textem a se značně poškozenou oválnou pečeti, na níž je patrna dvouhlová orlice a zcela nečit. text. Hlasy pravděpod. připsány dodatečně a přišity ke složce Finale.

/Pešková/

Praha SK ČSSR-UK, LII A 23
Regise bibl.acad.pragen.

M a š e k Vincenc

Böhmens Dankgefühl. Cantate Sr. Königl. Hoheit dem Erzherzog Karl
des Vaterlandes glorreichem Erreter gewidmet. Verfertigt von A.G.
Meissner, in Music gesetzt von Vinc. Maschek.

Tisk: Prag MDCCLXXXVII /s.n., s.no./ 1797

119 p. 350 x 260 q.

Klav.partit. (C I II, T, B soli, CATB, Pfte)

Overture. Allo assai

Pfte

Solo adagio

3. & 4. Coro. All. moderato

Crip. P. Solo. will-kommen, sei willkommen.

Text: August Gottlieb MEISSNER
Pův. polokožená vazba. Na tit. a poslední str. alegorické rytiny se
signaturami: ^{W.T.} Kohl inv. Jo. Berka sc. Pragae " Za tit. l. nestrán-
kovaná vložka "Verzeichniss der (P.T.) Herren Herren Pränumeranten"
obsahující převážně jména předních českých šlechticů.

/Hipman/

/Sešit písní na německé texty pro sólový zpěv a klavírní doprovod.
Různí autoři a různá vydání pražských nakladatelů./

Tisky: /Haas, Berra a Polt - Marco Berra - Ernest Schödl. Praha,
s.a., s.no./ /cca 1810/

/celkem 8 f./ 340 x 245 q.

Partit. (V, Pfte)

/1/ Die Feldflasche. Woraus Kaiser Franz während der Schlacht bey
Leipzig trank. Für Gesang und Piano=Forte gesetzt und gewidmet
den Helmingerischen Doctors Fräulen Fanni, Charlotte und Hen-
riette von Xaver Partsch. /Text: D.E. Veith./ Prag in Commission
bey Haas, Berra und Polt. 2 f. /s.a., s.no./

Marter doch Mässig
auf Hefft! Leutchen mir von Wagen doch seht her mein Arm ist schwach.

/2/ III. Arie per una voce con accompagnamento del Piano=Forte. De-
dicata ... al riverendo Signore Crisando Martinowsky Priore
del convento del Benfratelli in Praga da Filippo Giacomo Rech-
feld. In Commissione presso Marco Berra. 6 p. /s.a., s.no./

Freude der Schöpfung / str.2./

Allegro
 Wie ist es so lieblich im Garten des Herrn!
 /Rinn herab...; str.4./

Musical notation for the first system, featuring a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 4/4 time signature. The tempo marking is 'Allegro'. The lyrics are 'Wie ist es so lieblich im Garten des Herrn!' and 'Rinn herab...; str.4./'. The notation includes a piano (p) dynamic marking and a fermata over the final note.

Presto agitato
 Rinn her-ab — die du in Leiden...

Musical notation for the second system, featuring a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 4/4 time signature. The tempo marking is 'Presto agitato'. The lyrics are 'Rinn her-ab — die du in Leiden...'. The notation includes a piano (p) dynamic marking and a fermata over the final note.

Die Thräne / str.6./

Adagio
 Wer nie sein Brod mit Thränen ass, wer nie die kummerrollen Nächte

Musical notation for the third system, featuring a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 4/4 time signature. The tempo marking is 'Adagio'. The lyrics are 'Wer nie sein Brod mit Thränen ass, wer nie die kummerrollen Nächte'. The notation includes a piano (p) dynamic marking and a fermata over the final note.

/3/ Lied /: Mädchen haest du lust zu trotzen? trotz du nur! etz:/ mit Begleitung des Piano=Forde von H.G. Lentz. Prag in der Musikalienhandlung des Ernest Schödl. 3 p. /s.a., s.no./

Das trotzige Mädchen

Allegretto
 Mädchen, hast du Lust zu trotzen? trotz du nur!
 f *Me*

Musical notation for the fourth system, featuring a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 4/4 time signature. The tempo marking is 'Allegretto'. The lyrics are 'Mädchen, hast du Lust zu trotzen? trotz du nur!' and 'f Me'. The notation includes a piano (p) dynamic marking and a fermata over the final note.

/4/ Der Kampf des Rechtes fürs Piano=Forte. Zum Besten der Wittwen
der in der Schlacht bei Leipzig gebliebenen Krieger Oesterreichs.
Poesie von J.G. Fellingner. Musik von Joh. Fl. Kluger. 1 f. /s.l.,
s.n., s.a., s.no./

In Marsch mäßig Bewegung

p Die Te-lyn klingen durch Wälder hin, die Deutsche Telyn klingen...

Vázáno v polotuhých černých deskách s oválným štítkem a nečit. pod-
pisem: "J. L. Pla....? mp."

/Kovařovic/

Ad: SK ČSSR-UK, Sign. 52 A 35
Regiae biblioth. acad. pragen.

R e c h e l d Filippo Giacomo

III. Arie per una voce con accompagnamento del Piano-Forte. Dedicate con profondissimo rispetto al riverendo Signore Crisando Martinovsky Priore del convento dei Benfratelli in Praga da Filippo Giacomo Rechfeld.

Tisk: "In commissione presso Marco Berra" /s.a., s.l., s.no. - Praha,
post 1811/ 340 x 245 q.
6 p.

Partit. (V, Pfte)

Freude der Schöpfung. /str. 2-3/

Allegro
p Wie ist es so lieblich im Garten des Herrn!

/Rinn herab... str. 4-5/

Presto agitato
Rinn herab die du im Leiden...

Die Thräne / str. 6. /

Adagio

p. Wer nie sein Brod mit Thränen ass, wer nie die Kummerrollen schlachte

Druhá píseň "Rinn herab" s chybně uvedeným nadpisem "Die Thräne", který nepochybně patří k písni poslední, otištěné bez nadpisu.

/Viz: Sešit písni na německé texty..., č. /2/, f. 3-5./

/Kovařovic/

Ad: SK ČSSR-UK, Sign. 52 A 35
Regiae biblioth. acad. pragen.

R e c h f e l d Filippo Giacomo

Freude der Schöpfung / Píseň pro sólový hlas s doprovodem klavíru/

Tisk: Marco Berra / s.a., s.l., s.no. - Praha, post 1811/

Partit. (V, Pfte)

Allegro
p Wie ist es so lieblich im Gartendes Herrn!

Viz: RECHFELD Filippo Giacomo, III. Arie per una voce str. 2-3,
in / Sešit písní na německé texty / č. /2/.

/Kovařovic/

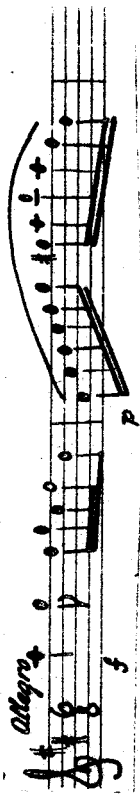
Plzeň Měst.A., HU 1225
Pozůstalost Marie Neubartové

Orpheus eine musikalische Sammlung der Geistesprodukte Vorzüglicher
Vaterländischer Tonkünstler für Gesang und Forte-Piano. IItes Heft
Tisk: "verlegt von Ernest Schödl 1807 in Prag" / s.no./

27 /25/ p. 245 x 350 q.

Partit. (Pfte, V+Pfte /nebo skleněná harmonika/)

Rondo von F. D. Weber /Pfte, str. 4-9./

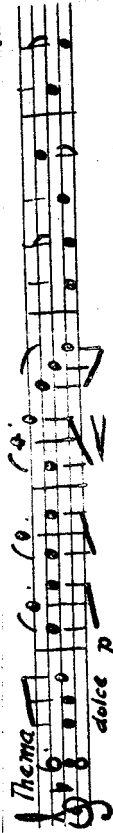

An die Harmonica von W. J. Tomaschek /V + Pfte nebo skleněná harmoni-
ka, str. 10-11./

Jüngste schönste von den schönen Töchtern...

XII. Variationen von J. M. /Pfte, str. 12-25./

Frauen-Treue von J.G. in Musick gesetzt von J.W. /V+Pfte, str. 26-27./

Stránkování tohoto sešitu je posunuto, takže místo str. 1, 2 atd., jsou stránky označeny čísly 3, 4 atd.

/Beneš/

Ad: Plzeň Měst.A., HU 1225
Pozůstalost Marie Neubartové

M... J...

XII. Variationen von J. M.

Tisk: Ernest Schödl, Praha 1807 /s.no./

Pfite

Thema

p

Coda

cresc.

Viz: Orpheus eine musikalische Sammlung... str. 12-25.

/Beneš/

Souborný hudební katalog

Pokyny ke katalogizaci hudebnin

Zpracoval prom.hist. Oldřich Pulkert

za konsultativní spolupráce univ.prof.dr. Jana Racka DSc

a členů katalogizační komise SHK: dr. Emila Hradeckého,

prom.hist. Jiřího Sehnala, dr. Theodory Strakové a

prom.hist. Tomislava Volka

Vydala SK ČSSR-UK v Praze, v květnu 1966